

“मीठे बच्चे- तिमी संगमयुगी ब्राह्मणको धर्म र कर्म हो ज्ञान अमृत पिउनु र पिलाउनु, तिमीले नर्कवासीलाई स्वर्गवासी बनाउने सेवा गर्छौ।”

प्रश्न:- तिमी ब्राह्मणहरूलाई कर्मको कुन गहन गतिको ज्ञान मिलेको छ?

उत्तर:- बाबाको बनेपछि पनि यदि आफ्ना कर्मेन्द्रियबाट कुनै पाप कर्म गन्थौ भने एक पापको सयगुणा दण्ड मिल्छ- यो ज्ञान तिमी ब्राह्मणलाई छ। त्यसैले तिमीले कुनै पनि पाप कर्म गर्न सक्दैनौ। तिमी ब्राह्मणहरूको लक्ष्य हो- सर्वगुण सम्पन्न बन्नु, त्यसैले तिमीले आफ्नो अवगुणलाई निकाल्ने पुरुषार्थ गर।

गीत:- भोलेनाथ से निराला.....

ओम् शान्ति। हदको बाबाको नाम हो भोलानाथ, अवश्य मनुष्यबाट देवता बनाउनेवाला पनि उहाँ नै हुनुहुन्छ। मनुष्य त सबै आसुरी सम्प्रदाय। उनीहरूले मनुष्यलाई देवता बनाउन सक्दैनन्। उहाँकै लागि नै गाइएको छ- मनुष्यबाट देवता गर्नुभयो.... देवता रहन्छन् अमरलोकमा। यो हो मृत्युलोक। अवश्य बाबा आएर मृत्युलोकमा अमरकथा सुनाउनुहुन्छ, अमर बनाउनको लागि। अब मनुष्यबाट देवता बनाउनु भयो... यो कसलाई भनिन्छ? अवश्य शूद्रलाई नै एडप्ट गर्नुहुन्छ नि। त्यसैले भनिन्छ- शूद्र वर्णका मनुष्यलाई ब्राह्मण वर्णमा लिएर आउनुहुन्छ। यति सबै बच्चाहरूले भन्छन्- हामी ब्रह्माकुमार कुमारी हौं, ब्रह्माका सन्तान हौं। प्रजापिता छन् भने अवश्य उनका धर्मका बच्चा हुनु पर्छ। मुख वंशावली छन् भने पनि अवश्य माता-पिता हुनु पर्छ नि। मम्माका पनि मुख वंशावली भनिन्छ। बाबाका पनि मुख वंशावली त दादाको पनि मुख वंशावली ठहरिए। कोख वंशावलीको यहाँ नाम नै छैन। ती कलियुगी ब्राह्मण हुन् कोख वंशावली र तिमी ब्राह्मण हौ मुख वंशावली। ती ब्राह्मणले त एक अर्काको सम्बन्ध जोड्छन् विष पिलाउनको लागि। र तिमी ब्राह्मण अमृत पिलाउँछौ परमात्मा सँग सम्बन्ध जोड्छौ। कति भिन्नता छ। उनीहरू नर्कवासी बनाउने वाला हुन् र उहाँ स्वर्गवासी बनाउनेवाला हुनुहुन्छ। ज्ञान अमृतद्वारा मनुष्यबाट देवता बन्छन्। हामी ईश्वरका सन्तान बन्छौं अनि फेरि मदत पनि मिल्छ। सहोदर र सौतेला पनि छन् नि। सौतेला बच्चाहरूलाई यति मदत मिल्दैन, जति सहोदर बच्चाहरूलाई। बाबाको प्रेम पनि सहोदरमा नै रहन्छ। सगा बच्चा नहुने हो भने फेरि भाइका बच्चाहरूलाई प्रेम गर्नु पर्छ वा धर्मका बच्चा बनाउनु पर्छ। अहिले तिमी वर्णहरूलाई जान्दछौ। बनाउन त विराट् स्वरूप बनाउँछन् तर उनीहरूको इतिहास भूगोल कसैले बताउन सक्दैन, यिनीबाट के हुन्छ। अहिले बाबा सम्झाउनुहुन्छ- यो चक्र घुम्छ, यति जन्म देवता धर्ममा, यति जन्म क्षत्रिय वर्णमा। यहाँ कुनै गफ गरिएको होइन। ८४ जन्म सिद्ध गरेर बताउँछु। सतोप्रधान फेरि सतो रजो तमो अवश्य सबैलाई बन्नु छ। देवताहरू जो सतोप्रधान थिए, उनीहरू फेरि आएर तमोप्रधान बनेका छन्। अहिले यो मनुष्य सृष्टिको वृक्ष जडसमान भएको छ अर्थात् कब्रदाखिल छ। यो हो विनाशको समय। सबैको पुरानो हिसाब- किताब चुक्ता हुनु छ, नयाँ जन्म हुनु छ। खाता हुन्छ धनको। यहाँ फेरि कर्मको खाता छ। आधाकल्पको खाता हो। मनुष्यले जुन पाप कर्म गर्छन् उनीहरू खाता चल्दै आएको छ। यस्तो होइन- एकै पटक सजाय भोगेपछि खाता चुक्ता हुन्छ। पाप

आत्मा कसरी बन्यो? प्रतिदिन कर्मको बोझ चढ्दै चढ्दै बिलकुलै तमोप्रधान बनेको छ। कोही फेरि भन्छन् संन्यासीले जब संन्यास गर्छ तब ऊ किन तमोप्रधान हुनु पर्छ र। तर बाबा भन्नुहुन्छ— उनीहरूको हो सतोप्रधान संन्यास। अहिले तिमीलाई मिल्छ श्रीमत। त्यो त भयो मनुष्यको मत। जसरी मानिसले भन्छन्— हामी मोक्ष पाउँछौं, तर कसरी? सबै एक्टरहरूलाई त यहाँ हाजिर अवश्य रहनु छ। वापस जान सक्दैन। गीतामा पनि धेरै यस्ता कुरा लेखिदिएका छन्। पहिलो कुरा हो सर्वव्यापीको। अहिले तिमी बच्चाहरूभित्र छ बाबाको याद। रचयिता बाबा र साथमा बाबाका रचना। केवल बाबा होइन, उहाँको रचनालाई पनि याद गर्नु पर्छ। आफ्नो धन्धाधोरी पनि गछौं र साथ साथ मूलवतन, सूक्ष्मवतन, शिवबाबाको बायोग्राफी, ब्रह्मा, विष्णु, शंकरलाई पनि जान्दछौ। फेरि संगमयुगका जगत् अम्बा जगत्पितालाई पनि जानेका छौ। जगत् अम्बा सरस्वती भनेर गाइएको छ। उनका चित्र अनेक छन्। वास्तवमा मुख्य एक हुन् जगत् अम्बा सरस्वती। यी ब्रह्मा व्यक्त हुन् जो अव्यक्त बन्छन्। अव्यक्तपछि ती ब्रह्मा फेरि साकार महाराजा श्री नारायण बन्छन्, फेरि ८४ जन्म सुरु हुन्छ। अहिले तिमी धन्धाधोरी पनि गरिरहन्छौ भने कर्मेन्द्रियद्वारा यस्तो कुनै पाप कर्म गर्नु छैन जुन विकर्म बनोस्, नत्र सर्वगुण सम्पन्न बन्न सक्छौ। गाउँछन् नि— म निर्गुण हारेमा कुनै गुण छैन। यो समयमा छ नै झुटो खण्ड। सत्य खण्ड स्थापना गर्नेवाला एकै बाबा हुनुहुन्छ। यस समय सबै मनुष्यमात्र अनाथ बनेका छन्।

अहिले तिमी बच्चाहरूमा कुनै पनि अवगुण हुनु हुँदैन। सबैभन्दा पहिलो अवगुण हो देह अभिमानको। देही अभिमानी बन्नमा धेरै मेहनत छ। देह अभिमानका कारण नै अरू सबै विकार आउँछन्। अहंकार हो पहिलो नम्बर शत्रु। बाबा डाइरेक्ट भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! देहको अहंकार छोड। मेरो त देह छैन। म यी अंगहरूद्वारा आएर बताउँछु। तिमी यी अंगहरूबाट सुन्छौ र बुझ्दछौ। अहिले बेहदको बाबा मत दिनुहुन्छ— मलाई याद गर्नु भन्ने तिमी विकर्म विनाश हुन्छन्। कुनै पनि यस्तो पाप कर्म नगर जसकारण बदनाम होस् र पद भ्रष्ट होस्। बाबा भन्नुहुन्छ— बच्चा तिमीलाई कसैले पनि राजयोग सिकाएर स्वर्गको मालिक बनाउन सक्दैन। अहिले बाबाले तिमीलाई सत्य सम्झाउनुहुन्छ। तिमी सत्यको संगतमा बसेका छौ, सत्य सुन्न र सत्यखण्डको मालिक बन्नको लागि। उहाँको नाम हो नै सत्य। सच्चा ज्ञान सागर। यो त बाबा भन्नुहुन्छ— म ज्ञानको सागर हुँ। ज्ञान सागरबाट तिमी ज्ञान नदीहरू निस्कन्छौ। ती नदीहरू त पानीको सागरबाट निस्कन्छन्। तिनलाई पतित पावनी कसरी भन्न सकिन्छ। पतित पावन त परमात्मा हुनुहुन्छ नि, जो ज्ञानको सागर हुनुहुन्छ। त्यो गंगा सारा दुनियाँमा कहाँ जान्छ र। यो त बेहदको बाबाको नै काम हो। त्यसैले तिमी शूद्रबाट ब्राह्मण बन्छौ। ब्राह्मण हुन् उच्च। तर अहिले सतोप्रधान भनिदैन किनकि अहिले सबै पुरुषार्थी छन्। सेवा गरिरहेका छन्। ईश्वरीय सन्तान हौ त्यसैले ब्राह्मणको धेरै मान छ किनकि विश्वलाई स्वर्ग पनि तिमीले बनाउँछौ। यस्तो होइन— लक्ष्मी-नारायणले भारतलाई स्वर्ग बनाउँछन्। यो त बाबाले बनाउनुहुन्छ ब्राह्मणहरूद्वारा न कि देवताहरूद्वारा। पुरानो दुनियाँमा आएर बाबालाई नयाँ सृष्टि रचनु छ। बेहदको बाबाले नयाँ भवन स्वर्ग बनाउनुभयो। नयाँ चीज पुरानो त हुनु नै छ। लौकिक पिताले पनि नयाँ भवन बनाउँछन् त्यसैले अवश्य पुरानो हुन्छ। यस्तो होइन— बाबाले पुरानो

बनाउनुभयो। हरेक चीज सतोप्रधानबाट तमोप्रधान अवश्य बन्छ। त्यसरी नै सारा सृष्टि पनि नयाँबाट पुरानो अवश्य हुन्छ। अब देहका सबै धर्म आदिलाई छोडेर आफूलाई आत्मा सम्झ। बाबा सबै बच्चाहरूको लागि भन्नुहुन्छ— अब खेल पूरा हुन्छ। अब घर जानु छ। भुलेका छैनौं नि। म तिमीलाई सहज राजयोग सिकाउन आएको छु। तिमी हामी ५ हजार वर्ष पहिले पनि मिलेका थियौं। मैले तिमीलाई राजयोग सिकाएको थिएँ। याद छ नि। भुलेका छैनौं? म कल्प-कल्प आएर तिमीलाई बादशाही दिन्छु। तिमीलाई कौडीबाट हीराजस्तो बनाउँछु। बच्चाहरूले भन्छन्— बाबा यस चक्रबाट छुट्न सकिदैन? बाबा भन्नुहुन्छ— सकिँदैन। यो सृष्टिचक्र त अनादि हो। यदि चक्रबाट छुट्ने हो भने दुनियाँ नै खतम भएर जान्छ। यो चक्र त अवश्य घुम्छ। म फेरि आएको छु। कल्प कल्प कल्पको संगमयुगमा आइ नै रहन्छु। उहाँले केवल युग युगमा लेखिदिएका छन्। भन्छन् पनि— पतित पावन आउनुहोस्, पावन बनाउनुहोस्। सुखधाममा लिएर जानुहोस्। पतित दुनियाँमा त दुःखै दुःख छ। ठीक छ, म सँग त दुई धाम छन्। कहाँ जाने? भन्नुहुन्छ— सुखधाममा त धेरै सुख छ। र मुक्तिधाममा गए पनि पार्टमा त आउनु नै छ। तर जब स्वर्ग पूरा हुन्छ तब उत्रिन्छ। स्वर्गमा आउँदैनौं। के तिमीलाई स्वर्गको इच्छा छैन? तिमी नर्कमा मायाको राज्यमा नै आउन चाहन्छौ? त्यस समय पनि पहिले सतो हुन्छ फेरि रजो, तमो हुन्छ। जो पवित्र आत्मा आउँछ उसले पहिले दुःख पाउँदैन। आउने बित्तिकै कहाँ पाप गर्छन्। तर आत्मालाई सतो रजो तमोबाट पास गर्नु छ। यस चक्रलाई पनि सम्झाउनु छ। अहिले तिमी फाइनल अवस्थामा जान सक्दैनौ। स्कूलमा पनि १२ महिनापछि फाइनल परीक्षा हुन्छ नि। अन्त्यमा तिमीहरूको अवस्था परिपक्व हुन्छ। धेरै वृद्धि हुन्छ। कति सेन्टरहरू खुल्छन्। सेन्टरहरूको लागि त धेरै भन्छन्। तर शिक्षक यति तयार छैनन्। फस्टक्लास सिफ्ट हुन्छ— अमृतवेला। कोही बिहानै आउन सक्दैनन् भने लाचारी हालतमा साँझमा पनि आऊन्। स्कूलमा पनि अहिले दुई शिफ्ट हुन्छन्। अच्छा— बच्चाहरूले बुझ्यौ।

बाबा सबै सेन्टरका बच्चाहरूलाई सम्झाइरहनु भएको छ। बच्चाहरूले रातमा आफ्नो खाता जाँच गर। कहीं आज मेरो रजिस्टर खराब त भएन? कुनै भूल त गरिने? फेरि बाबासँग माफी लिनु पर्छ। शिवबाबा हामीलाई माफ गर्नुहोला। हजुर कति मीठो हुनुहुन्छ। भगवान् भन्नुहुन्छ— म तिमीलाई स्वर्गको मास्टर भगवान् भगवती बनाउँछु। त्यसैले मेरो आज्ञा मान। नम्बरवन आदेश हो— देही-अभिमानि बन। विकारमा नजाऊ। यो महादुश्मन हो। यसलाई जितेनौ भने पद भ्रष्ट हुन्छ, कुल कलंकित बन्छौ। माया धेरै प्रबल छ। लडाईं हो दियो र तुफानको। यसमा त बहादुरी देखाउनु पर्छ। हामी बाबाको बनेका छौं फेरि यो मायाले कसरी विघ्न पार्न सक्छ? हो तुफान त आउँछ तर कर्मेन्द्रियबाट कहिल्यै कुनै विकर्म गर्नु हुँदैन। धेरै उच्च पद मिल्छ नि। केही विचार पनि गर। तिमी कसैलाई भन्यौ— हामी नरबाट नारायण बन्नको लागि पढ्छौं भन्दा सबैले हाँसोमा उडाउनेछन्। यहाँ त धारणा चाहिन्छ। यहाँ तिमीलाई पक्का गर्नु छ— म त आत्मा हुँ, आत्मा हुँ तबमात्र सतोप्रधान बनेर बाबाको पासमा जान्छौ फेरि बाबाले स्वर्गमा पठाउनुहुन्छ। अच्छा!

२०७४ श्रावण २८ शनिबार १२-०८-२०१७ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) आफ्नो रजिस्टर खराब नहोस् यसको ध्यान राख्नु छ। बाबाको आज्ञा मानेर देही-अभिमानी बन्नु छ। कर्मेन्द्रियहरूबाट कुनै पनि भूल गर्नु हुँदैन।
- २) सर्वगुण सम्पन्न बन्नको लागि कर्मेन्द्रियहरूबाट यस्तो कुनै पाप कर्म नहोस्, जसको विकर्म बन्छ। पुरानो हिसाब-किताब चुक्ता गर्नु छ।

वरदानः— नथिंग न्यूको युक्तिद्वारा हर परिस्थितिमा मौजको अनुभव गर्ने सदा अचल अडोल भव

ब्राह्मण अर्थात् सदा मौजको स्थितिमा रहनेवाला। दिलमा सदा स्वतः यही गीत बजिरहोस्—
वाह बाबा र वाह मेरो भाग्य दुनियाँको कुनै पनि हलचलको परिस्थितिमा आश्चर्य होइन,
फूलस्टप। जे सुकै होस् तर तिमीहरूको लागि नथिंग न्यू। कुनै नयाँ कुरा होइन। भित्रबाट
यति अचल स्थिति होस्, के, किनमा मन नअल्मलियोस् तब भनिन्छ अचल अडोल
आत्मा।

स्लोगनः— वृत्तिमा शुभ भावना होस्, शुभ कामना होस् तब शुभ भाइब्रेसन फैलिरहन्छ।